

Kampus kampus yurdumuz...

Geç kapitalistleşme zindeliğiyle Türkiye, kentler üzerinden sürdürdüğü sermaye birikimini daha genişleterek, eğitim ve sağlık kampusları evresine geçiyor.

Ekonomik büyümeyi sırtlamış inşaat sektörü, bu devasa kampuslaşmanın ihaleleriyle coşarken, toplumsal yaşamda önceliği olan eğitim ve sağlık mekanları kent dışına itiliyor.

Şehir merkezleri



“özelleştirilip” tüketim kompleksleriyle doldurulup, tarihi eski yapılar AVM’leştirilirken okul ve hastanelerin kent dışında toplanması, kamu arazilerini “**kamu-özel sektör**” mekanizmasıyla kârlı

inşa etkinliklerine katmak demek.

Kalkınmacı söylem, her ne kadar kampuslaşma furcasını “**kamuya kaliteli hizmet**” diye gösterse de bu projelerin içini “**kamudan**” ziyade kamusal kaynakların sermayeye aktarımı dolduruyor...

Sağlıkta ve eğitimde kamu-özel ortaklığı adı altında özel sektöre tahsis edilen kamu arazilerine yapılacak “**eğitim kentleri**” ve “**sağlık kampuslarıyla**” hem kentsel alan hem de toplumsal doku tersyüz edilecek...

Bu durumda kent merkezinde hepimizin kolayca eriştiği hastaneler, çocuklarımızın okulları artık otel mi olur turistik tesis mi olur, yoksa yıkılır rezidans mı olur bilmiyoruz!

Tabii ki boşaltılan okul, hastane arazi, binaları ve kampusların kurulacağı yeni “kentsel alanlarla” kesinlikle çifte rant üretilmiş olacak...

Büyükşehirlerin dışında kurulacak 15-20 bin kişilik eğitim kampuslarının inşaatını yapan özel sektör, tam 49 yılına bu kampuslardaki bütün ticari etkinliklerinde tekeli mal sahibi hakkını alıyor...

Bu eğitim fabrikalarında kitleler halinde Milli Eğitim faaliyetleriyle “tek tip zihin” gibi homojenleştirilecek binlerce öğrencinin aynı zamanda binlerce müşteri olacağını da unutmamak lazım.

Sağlık kampusları ya da sağlık kentleri ise aynı mantığın sağlık alanındaki uyarlaması, Ankara, İstanbul Kayseri, Bursa, Konya, Samsun, Diyarbakır gibi büyük illerde faaliyet gösterecek.

Koruyucu sağlık hizmetlerini tasfiye eden, sağlık ocaklarını kapatan devletin yine şehir dışında kuracağı binlerce yataklı kampuslar “**sağlık fabrikası**” misali hasta/müşteri ağır-layacak.

Bedava kamu arazilerinin yine inşaat sektörüne devriyle inşa edilecek toplam 36 bin yataklı kampusları, tabii ki adım adım sağlık hizmetlerinden çekilen Sağlık Bakanlığı tarafından değil yap-işlet-devret modeli gereğince özel sektör tarafından işletilecek...

Zaten Tam Gün Yasası’yla doktorların köşeye sıkıştırılmasının ardında bu sağlık kampuslarına ucuz, esnek doktor emek arzı vardı.

Ve şimdi kent toprağının rantı “**büyük kamusal projeler**” diye yine sermayeye aktarılırken AVM’leşen kentlerde ya da kampuslaşan/özelleşen sağlık ve eğitim mekânlarında zamanla kamuya dair en ufak bir iz bulunur mu? Ne dersiniz...